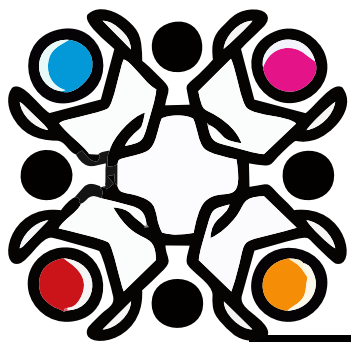

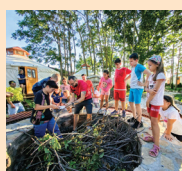

Красиво ВЕТРИНО

• Брой 56 • 16 стр. • формат А3 • цена: 0 лева • 16.08.2023 г.

Каква е връзката
между финансовото
благосъстояние и
средата на живот?
страница 6,7

ЛЯТНА
ИСТОРИЯ

страница 8

СЪБОРЪТ „ЗАЕДНО
ЗА БЪЛГАРИЯ“

страница 9,10

СРЕБЪРНА
КЛУБНА КАРТА

страница 16

НА 26 И 27 АВГУСТ ФЕСТИВАЛЪТ НА ХРАНАТА – ВКУСЪТ НА ДРУГАТА БЪЛГАРИЯ

Храната говори много за хората. Чрез нея може да научиш много за живота на дадена народност. Културата и богатството на кухнята вървят ръка за ръка. Колкото по-древна и по-развита е една цивилизация, толкова по-богата и разнообразна кухня има.

продължава на страница 2

● АКТУАЛНО

Съборът „Заедно за България“

На 12 и 13 август във Фестивалната зона край Исторически парк в с. Неофит Рилски се проведе Вторият събор „Заедно за България“. Това е уникална по рода си среща, която вече има своите редовни посетители, участници и поддръжници.

„Заедно за България“ е концентрация на българщина с високи дози родолюбие и човечност.

През двата дни на събора се събраха много българи и техни организации от различни къчета на България, които работят, за да ни има, да знаем кои сме, да останем човеци и достойни българи, за да възродим и да спасим, да направим населените места у нас по-красиви, по-приятни, а България – по-добро място за живеене.

продължава на страница 9

НА 26 И 27 АВГУСТ ФЕСТИВАЛЪТ НА ХРАНАТА – ВКУСЪТ НА ДРУГАТА БЪЛГАРИЯ

Храната говори много за хората. Чрез нея може да научиш много за живота на дадена народност. Културата и богатството на кухнята вървят ръка за ръка. Колкото по-древна и по-развита е една цивилизация, толкова по-богата и разнообразна кухня има. Когато хората надмогнат злободневните проблеми, те се насочват върху други свои потребности като култура, изкуство и кухня. По кухнята на един народ може да опознаеш и неговото развитие. Българската кухня е особено богата. Ние сме родина на едни от най-здравословните храни.

През 1919 г. излиза една статистика, според която българите са най-дълголетните хора в Европа. За съжаление през последните години тя беше натикана в ъгъла и изместена от „Макдоналдс“, много пицарии и куп други мултинационални вериги за бързо хранене, които чрез храната връщат обратно човека при животните.

продължава от стр.1

Исторически парк още с отварянето си реши да сложи край на тази убиваща българската кухня тенденция. Изнамерихме много български рецепти и успяхме да възстановим много български храни в най-добрия им вид. В самия парк продаваме само български храни по нашенски рецепти. Така се роди и идеята за фестивал на храната, където да има участници от много страни, като чрез храната научим повече за другите народи и оценим нашия по-добре. За пръв път в нашата история успяхме да съберем готвачи от всички краища на Велика България. Ще имаме пратеници от Куберова България, Алцекова България, Котрагова България, Баянова България, Кубратова България и Аспарухова България. За пръв път в нашата история се събират наследниците на всички братя. Ще можем да видим как досега с различни народи и цивилизации се е променяла българската кухня от Централна Европа чак до Азия. Ще установим разликите и ще видим кое се е запазило във всички български държави.

Освен тях ще има турска, арменска и индонезийска кухня. Турците и арменците са народи, с които ни свързва дългогодишно съседство. Арменците са първата християнска държава. Малко хора знаят, но арменските императори на Византия са повече от гръцките. И българи, и арменци са едни от най-старите народи на света, което прави кухните ни много интересни и богати.

Специално представителят на турската кухня е направил един уникален сборник с рецепти, които са били на трапезата на турските султани. За пръв път на Фестивала на традиционните храни ще можем да се запознаем с този сборник и също така да вкусим от ястията на великите султани.

Ще бъде интересно да сравним храните, които формират менюто на Алцековите българи. През 2015 г. официално в Италия, в градчето Челе ди Булгерия, се откри паметник на Алцек. Тамошните наследници на брата на Аспарух помолиха своите събратя от Дунавска България да им помогнат с точната възстановка на най-малкия син на Кубрат. Много ентусиазирани българи, обединени от Фондация „Въздигане“, успяха за рекордният срок от 5 месеца да се организират и да го поставят негов паметник там. Това беше началото на силна дружба между Алцекова и Дунавска България. Организирах се ежегодни фестивали в Италия, като единият от тях беше на храните. Сега, с този фестивал, за пръв път ще имаме участници от Челе ди Булгерия, които ще дойдат в България и ще ни запознаят с тяхната прекрасна кухня. Тамошната традиционна моцарела много наподобява сиренето халуми. Това е точен признак за свързаността на нашите култури, защото кухнята на Балканския полуостров е с голямо влияние от двете културни народности, които формират облика на полуострова – византийската и българската. На фестивала ще можем да си закупим и зехтин от планината Булгерия. Вековни маслини са израсли на нейните

ТЕМА НА БРОЯ - продължава от страница 2

НА 26 И 27 АВГУСТ ФЕСТИВАЛЪТ НА ХРАНАТА – ВКУСЪТ НА ДРУГАТА БЪЛГАРИЯ

продължава от стр.2

склонове и някои от тях са посадени от наследниците на Алцек. Богатството на кухнята на Челе ди Булгерия ще учуди приятно всеки, който я вкуси.

Не по-малко интересна е храната от другия край на Българската империя – Волжка България. Това е една държава, която дълги години е основа на цивилизацията в тази част на света. Интересното при нея е, че първо са строили градовете и после са се появили селата. Във всяка друга част на света първо се появяват села и едва след това стъпка по стъпка започват да изникват и градове. Кухнята им е много богата и се представя от две държави, които са на територията на днешна Русия – Татарстан и Башкортостан. За наша радост оттам идват едни от най-добрите им готвачи, които ще ни пренесат хиляди километри на изток към Азия и ще ни очароват с богатството и прекрасния вкус на волжките българи.

Представители на Кубратова България ще бъдат бесарабските българи. Тази огромна българска народност, която е запазила традиционните български език и обичаи дори по-добре от Дунавска България, е едно културно богатство, което може да ни пренесе няколко века назад. При тях храната се е запазила с традиционното българско гостоприемство и веселие. Групата, която идва от територията на днешна Украйна, е огромна и освен готвачи, включва и танцов състав и певци.

Няма как да мине българска кухня без нашите братя от днешна Северна Македония. Тя ще бъде представена от Петре. Той е професионалист в подготовката на македонска традиционна храна и сладолед. Целият му живот минава в гастрономическия свят. Македонската кухня колкото е близка на нашата, толкова е и специфична. Тех-

ният айвар и прекрасна скара могат да накарат и сития човек да огладнее.

Вечерта на 26 август има и прекрасна програма, която ще ни запознае с музиката и танците на всички български наследници, както и на нашите комшии от Турция и Армения. Задължително е да се остане до късно, за да можем да отпразнуваме това прекрасно събиране и да го направим традиция, а не изключение.

Не може фестивал на храната без традиционни производители на храна. Последните 20 години особено масово навлязоха „храни“, които нямат нищо общо с храната. Те са калорийни бомби, но в тях липсват хранителният елемент и полезността, с която се отличаваше храната преди. Колкото по-интегрирана в ЕС става една държава, толкова по-изкуствени и вредни за човека стават храните. За наша радост има много хора, които продължават да произвеждат истинска храна, и тук ще можем да ги видим заедно. Тези, на които им липсва вкусът на истинската храна, ще могат да си закупят от нея и да се свържат с производители, които впоследствие може да им помогнат да намерят техните продукти и по местата, където живеят.

Лятото е към своя край и няма по-добър начин да го изпратим от фестивала на традиционните храни. Не е нужно да пътуваме хиляди километри и да похарчим колосални средства, за да видим народности и култури, които вълнуват нашето съзнание. Единственото, което е необходимо, е да организираме своето пътуване до село Неофит Рилски, в България, и за два дена ще бъдем в центъра на света. Отново, като в старите времена, хората от цял свят ще идват при нас, а няма да се налага ние да ходим при тях.

Събитието ще бъде специално и ще можем да споделяме с нашите деца и внуци, че ние сме били на първото събиране на всички българи по света.

Очакваме ви и нека заедно направим така, че нашите братя и сестри от другата България да идват всяка година и никога да не забравяме своя произход!

Кога - 26 и 27 август 2023г

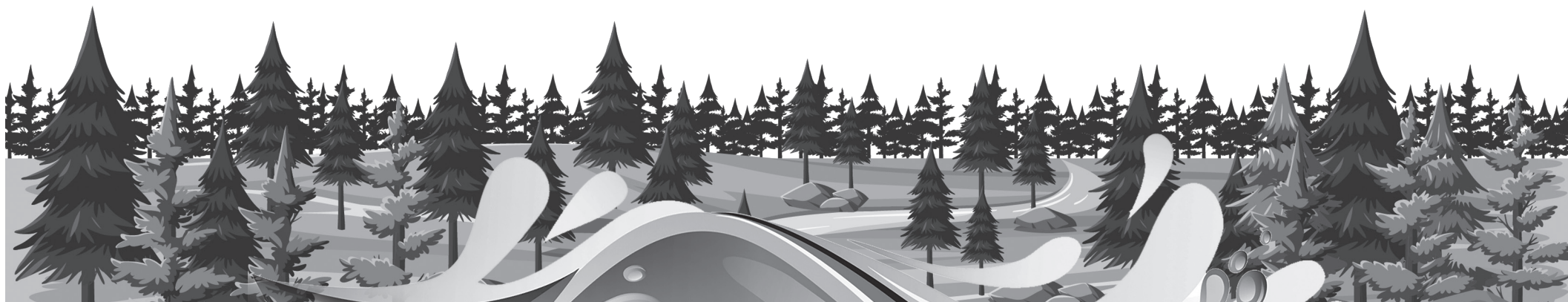
**Къде - Фестивална зона до Исторически парк,
село Неофит Рилски**

Вход за фестивала

-12 лв за възрастни и 6 лв за деца

(Притежатели на златни и сребърни клубни карти използват отстъпка за входа, а закупилите билет за Исторически парк имат вход свободен за фестивала на храните)

За нощувки - 0896612175

ГОРАТА и ВОДАТА

Всеки запознат с бурното развитие на община Ветрино е свидетел на разрастването на площите, залесени с дървета. Те стават все повече и повече и дори човек, който просто минава оттук, със сигурност ще се натъкне на някой нов парцел земя, облагороден по този начин.

За да може да се гарантира правилното развитие на новите насаждения, те се нуждаят от регулярно снабдяване с вода през първите две-три години. За това, разбира се, е помислено и цял екип от хора, поддържащи зелените площи в Исторически парк и село Неофит Рилски, целодневно са ангажирани с постоянното поливане чрез водноски. От началото на залесителната кампания преди две години до сега неуморно и безспирно тези хора са се посветили на тази дейност и обгрижват младите дървета дори в близки села като Габърница и Староселец.

Това направление е от основна важност в плановите за развитието на общината и включва постоянни залесителни

кампании. Логично се стигна до момента за намиране на трайно и устойчиво решение, свързано с улесняването на ежедневните задължения на екипа, отговорен за зелените площи.

Така се роди идеята за изграждането на поливна система за четири парцела новозасадена гора на площ от 70 декара в близост до Фестивалната зона над Исторически парк.

Идейният проект и остойностяването на цялата инвестиция бяха изготвени от Ивайло Иванов, както и обявяването му като кампания във Фондация „Въздигане“. Много хора откликнаха веднага и се включиха всеки според възможностите си – някои от участниците подкрепиха финансово инициативата, а други – чрез своята помощ. Имаше хора, като Янко Христов от Пловдив, който освен че организира пристигането на част от нужните материали от Пловдив, подкрепи финансово тази инициатива. Той

пътува от Пловдив рано сутринта и остана почти до полунощ, за да преминат първите оперативни тестове на новата напоителна система.

Инсталацията е така проектирана, че напълно освобождава ангажираните хора от поддръжката на конкретните площи и те могат да насочат усилията си в допълнителни нови дейности. Основното захранване с вода става от Исторически парк, като е предвиден и междинен съд, в който могат да се добавят обогатяващи почвата и подхранващи дърветата хранителни разтвори в определени моменти от годината, така че на растенията да им бъде осигурена възможно най-добрата среда за тяхното укрепване и развитие.

Всички тези 70 декара могат да бъдат полети чрез натискане на бутон на всеки смартфон или чрез предварително зададен график на поливане, който абсолютно изключва човешката намеса.

Друго огромно предимство на тази система е, че тя е проектирана изключително точно и подава необходимото количество вода на всяко едно дърво на най-правилното място – в неговите корени. Така икономията на вода е огромна и в същото време резултатът е много по-добър. От тук нататък всяко дърво ще получава малко, но редовно количество вода, което е най-добрият възможен вариант в първите години от неговото развитие.

Това е първата напоителна система от такъв мащаб и със сигурност няма да е последната. Вече се обмислят проекти и изпълнение на други такива поливни системи в общината. По този начин с всички предварителни усилия, положени още при залесяването, само след няколко години община Ветрино ще се слави с новозасадени масиви, които ще бъдат огромни по размери и площ поради правилната и систематична работа в тази посока на много обединени хора!

Ивайло Иванов

Мариян Неделчев: Благодаря на Исторически парк за ремонта на БУТРАКОВАТА ЧЕШМА!

Хората сме така устроени, че все гледаме какво нямаме, а не забелязваме това, което имаме.

Доброплодно е благословено с плодородна земя и изворна вода, заради това има и толкова много чешми в селото. Повечето са построени преди много години, когато хората са разбирали, че ако искаш да оставиш нещо след себе си, то трябва да е дълговечно и от полза за всички. По-важните са дарявали средства за строеж на храмове, училища, чешми, гледали са да направят себап – също като Йовковия герой Сали Яшар.

Всичко съградено има някаква история и е хубаво да се знае и помни кой, кога и защо го е направил. Най-малкото, което можем да направим ние, които сме ги получили наготово, е да опазим построеното от дедите ни и да не позволим то да потъне в забвение.

Интересна е историята на една от емблематичните за Доброплодно чешми – Бутрако-

вата. Носи името на турчина, в чиито земи е построена. Не, не е построена от Бутрак ага, а от поп Добрю, който идва от Анадола след Освобождението и заменя тамошния си имот за имота на елесфакския чорбаджия в България, който пък тръгва за Турция. Трудни години са били, разделни, българите, живели стотици години в Анадола, оставят имот, поминък, всичко, което са градили през годините, и тръгват за освободеното отечество – мило, свидно, но непознато. По същия начин много турци, живели дотогава поколения наред в България, тръгват за Турция, за да градят живота си отначало. Чудни са били тогава хората, мъдри са били, дадената дума за тях е значела много и замяната на имот между българи и турци в ония преломни години е ставала на доверие – на мъжка дума, защото честта също е значела много. При замяната Бутрак ага помолил поп Добрю да му обещае, че ще построи чешма и ще я

нарекче на негово име, а той се зарекъл да построи чешма в Турция, която да нареке Папаз чешма (Попова чешма), и така да започнат новия си живот – със себап. Стиснали си двамата мъже ръцете и всеки поел към новия си живот – турчинът към Анадола, свещеникът към Елес Факъ (Доброплодно). Още с пристигането си тук поп Добрю огледал новия си имот, видял бистрия ручей, отпил от пивката студена вода и се заел да изпълни дадената дума. Цанил севлиеския майстор Уста Христо и до Димитровден същата година чешмата била съградена...

Поп Добрю до края на живота си не узнал дали Бутрак ага е построил Папаз чешма, животът им пресякъл пътищата само веднъж и те нито се видели, нито се чули повече, но бил удовлетворен, че е изпълнил дадената дума.

Бутраковата чешма си стои и до днес и вече 140 години носи това име,

за да ни напомня за едни отминали времена, в които хората са си вярвали и думата им е тежала.

С помощта на екип и техника на Исторически парк и съдействието на община Ветрино Бутраковата чешма потече отново, разлива животворна вода и ни нашепва историята за спазеното обещание между български свещеник и богат турчин, чиито съдби животът странно е преплел.

Благодаря на д-р Димитър Димитров и на г-н Ивелин Михайлов за помощта и съдействието, на екипа на Исторически парк, които 4 дни неуморно работиха, на Динко, Ванката и Павката, които също помогнаха да вдъхнем живот на нашата чешма!

**Мариян Неделчев,
кмет на с. Доброплодно**

● ЛИЧНИ ФИНАНСИ

Каква е връзката между ФИНАНСОВОТО БЛАГОСЪСТОЯНИЕ и СРЕДАТА НА ЖИВОТ?

Средата, в която живеем, оказва изключително голямо влияние върху финансовото ни благосъстояние, тъй като тя формира модели на мислене и поведение, които под една или друга форма създават съответстващото им материално изражение.

В голяма част от случаите хората се подвеждат по действия, които водят до грешни финансови цели. А финансовата цел на един човек е винаги отражение на неговата житейска цел. В настоящата статия ще разгледаме в по-голяма дълбочина връзката между благосъстоянието и средата ни на живот и ще разберем защо това оказва огромно влияние върху жадуваните резултати.

TOGETHER
Bulgaria

Нека на първо място да разгледаме един основен елемент в нагласата и мисленето на хората – контраста между мислещите в дългосрочен план и хората, които живеят ден за ден. Когато преобладаващата част от общността около нас мислят краткосрочно, живеят от заплата до заплата, преживяват регулярни битови затруднения и не полагат грижа за нищо различно от задоволяване на собствените си потребности, се формира силно индивидуалистично самосъзнание, което можем да наблюдаваме масово. Тези хора няма да отделят от своето време и средства, за да подкрепят някого, няма да спомогнат за облагородяване на средата, в която живеят, и единственото, което ще ги вълнува, е да се забавляват, прекарвайки времето си с приятели и на различни интересни места.

В подобна среда хората не се познават. Подминават се в коридорите на жилищните сгради и на улицата. Няма представя кой в действителност е човекът, който живее в близост до тях. Не се интересуват от чистотата извън своето жилище или облагородяването на района, в който живеят. Пътуват изнервени в задръстванията и обвиняват управляващите за техните трудности. Лесно можем да ги разпознаем по споделянията и коментари-

те в социалните мрежи – те шумно негодуват, оплакват се и считат, че някой друг – особено управляващите и хората, които са на отговорни постове, имат ангажмента да се погрижат за техните житейски проблеми. Не е рядко срещано прегарянето на тези хора и възникването на различни психични отклонения като тревожност или депресия. Преумората и нуждата от това да се отсочи до добре уредено място за почивка са често срещани, тъй като все пак на тези хора им се налага да живеят в отвратителна среда, а илюзията за добре уредения им дом бързо ги напуска в момента, в който излязат от вкъщи.

В същото време има и друг тип хора, които са ориентирани към дългосрочното мислене. Те обичайно са малцинство, което стъпка по стъпка бива претопявано. Индивидуалистите не одобряват действията на хората с дългосрочно мислене, които се грижат за средата. Често им се присмиват и дори когато мислещите за общото ходят да почистват, може да се види как след тях се хвърлят фасове или опаковки от вафли. Това обезсърчава тези хора и стъпка по стъпка те се отказват да извършват действия, свързани с общото благо. Като цяло хората с мисъл към общото са по-смирени и

по-интелигентни. Те разбират, че сами са много слаби и не могат да направят нищо. Постепенната промяна на правилата в общността неусетно ги отказва от борбата за справедливост и благополучие за всички.

Ето защо е важно тези хора да намират или изграждат общности от себеподобни, в които правилата за финансите, споделянето и приноса са общоприети и където подобни хора биват приобщавани, вместо да бъдат обект на присмех. Благотворната среда играе ролята на инкубатор на подходящи и смислени действия, свързани с повишаването на благосъстоянието и щастието на общността.

За пример бихме могли да вземем един от най-големите активи на повечето хора – недвижимия имот. Независимо че този актив има висока стойност, често можем да забележим, че повечето хора замърсяват и нехаят за околната среда в своя квартал или в града си. В същото време това влияе пряко на стойността на самите недвижими имоти, защото никой не би искал да живее в центъра на сметище.

С други думи, единствената разлика между богатите и бедните е в правилното управление на ресурсите. Ако средата върви напред и се развива, то това повишава всички активи и създава по-добра предпоставка за развитие на дейности, които да допринасят за постигането на търсените дългосрочни финансови и житейски цели.

В едно развито общество е нормално родителите да искат по-добро развитие за своите деца. Биха искали те да имат култура, да имат изградена добра ценностна система и качества, които да им помогнат да постигнат успех в живота. Когато обаче един родител живее в среда, в която се толерира обратното – родителят няма как да създаде необходимите предпоставки, за да научи децата си.

● ЛИЧНИ ФИНАНСИ - продължава от страница 6

Каква е връзката между ФИНАНСОВОТО БЛАГОСЪСТОЯНИЕ и СРЕДАТА НА ЖИВОТ?

продължава от стр. 6

И колкото и огромни усилия, време и финанси да влага в тази посока, това би довело до откъслечни и моментни резултати, тъй като това би било борба със следствието, а не с причината. Именно заобикалящата ни среда ще продължи да формира различно мислене и грешен модел за младото поколение.

Независимо от усилията на родителя да изучи децата си и да създаде дисциплина, което може да коства много на отделния човек и да му отнеме възможността да натрупа благосъстояние, резултатът отново в голяма степен бива повлиян от другите хора и обществото. Когато общността се грижи за всички тези неща – товава разходът за всеки отделен индивид е незначителен, а средата има възможността да предаде истински важните ценности и добродетели, както и да изгради качествата, които да спомогнат за успешната реализация на младите.

Друг пример може да се даде с работата. Когато родителят извършва дейност, която не го вдъхновява, и по цял ден е сред хора, които нямат цели и предназначение, той се изтощава. С времето натрупва напрежение и търси начин да се разтоварва – било то чрез забавления, хобита, пътувания и почивки. И вместо да се погрижи за своята среда – отива някъде другаде, където има уреденост и възможност да се възстанови. По този начин хората оставят своето местообитание и вложенията в своя недвижим имот, за да отидат там, където е направено нещо по-добро, вместо да вложат усилия, да положат грижи и да изградят място, в което си струва да прекарват своето време и което да ги зарежда и прави щастливи.

Всичко това показва невъзможността един човек да надскочи заобикалящата го среда, когато е сам и няма около себе си единомислещи хора, с които да бъде ангажиран към облагородяване на своето местооби-

тание, да се грижи за чистотата и да подобрява качеството на живот за всички хора в общността, без това да бъде напразно или да бъде заклеймен с насмешка.

Формирането на дългосрочно значима и стойностна житейска цел, която да е в полза на обществото, може да бъде породено от мислене, насочено към общото благо, в съчетание с ежедневни действия, изразени в допринасяне към другите и подобрение на средата на живот. Финансовото благополучие е в пряка зависимост от всички тези действия, тъй като, от една страна, те повишават стойността на съществуващите активи, а от друга – изграждат обществени ценности, които спомагат за намаляването на разходите в общността, включително за възпитаване на младите, като в същото време създават среда на добронамереност и добросъвестност.

Модерното общество, в което живеят по-голямата част от хората, е безусловен източник на поквара и материалистическа надпревара, лишавачи отделните индивиди от човечност, душевност и способност за щастие. Това е и причината единственият възможен вариант за постигане на мимолетно финансово благосъстоя-

ние за хората от това общество да бъде постигането му за сметка на всички останали или унищожаванки природата и отнеманки възможността за съществуване на бъдещите поколения. Разбира се, хората с краткосрочно мислене изключително трудно биха разпознали спекулативните и деградиращи възможности за изграждане на благосъстояние, защото те не отделят време за подкрепа на общото или просто нямат допир със среда, която да действа в тази посока.

Добрата новина е, че от дълги години се работи по изграждането на подобна общност от хора, които искат да се развиват и са склонни да допринасят за общото, като израз и място на този принос през последните години са община Ветрино и село Неофит Рилски. На това място има изградена среда, която учи децата на ценности и добродетели, съхранявайки българската култура и дух, които са ни завещани от предците. Всеки, който има желание да подобри своето финансово благосъстояние, без това да бъде за сметка на обществото или планетата, а да го постигне с допринасяне и в съчетание с общото благо – би могъл да отдели време, да дойде на място и да научи повече за новите възможности и начинания, които постоянно се появяват и спомагат за постигането на устойчиво развитие и повишаване на благоденствието на всеки човек, докоснал се до това невероятно общество.

Пламен Кънчев

ВАКАНЦИЯ

Лятна история

Втората смяна на нашите летни исторически лагери приключи на 11 август. Интересът към тях нараства и все повече родители записват своите деца. Участие в изминалия лагер взеха 44 малчугани на възраст между 7 и 13 години. За първи път част от групата бяха

и деца, родени в България, но живеещи зад граница. Българи, следващи професионалната си реализация в чужбина, и такива, които наскоро са се прибрали в България, изпратиха при нас своите деца, за да ги заредят с вдъхновяваща доза от българската история, култура, красива природа, приключения и да им подарят нови приятелства. Пет дни, изпълнени със забавления и много нови знания, по време на които родителите станаха свидетели на всичко, което се случваше. „Сякаш бяхме с вас по време на лагера“, споделиха някои от родителите през последния ден, вземайки децата си от парка. „Кога е следващата дата?“, питаха други. Самите деца пък искаха лагерът да продължи поне още пет дни, въпреки че останаха без мобилни устройства и имаше строги правила, които трябваше да спазват. Освен ежедневните занимания и образователните игри в Исторически парк и с. Неофит Рилски, програмата включваше и посещение на редица интересни за децата и допълващи основните занимания места. Заедно посетихме Музея на мозайките в гр. Девня, където разгледахме римски и ранновизантийски мозайки от Марцианопол

(Marcianopolis). При археологическите разкопки тук са открити крепостни стени, некропол, църкви, жилищни и обществени постройките, украсени с великолепни мозайки. Предизвикателство, с което всички се справиха, беше и походът сред природата, включващ изкачване до красивата панорама на Петрич кале – ранновизантийска и средновековна българска крепост, намираща се източно от белославското село Разделна, област Варна. Разположена на висока каменна тераса над селото, крепостта изненада децата с вкопана в скалата стълба с дължина около 20 метра. Под надзора на ръководителите и в компактни групи, всички слязоха по стълбата, за да им се открие магическа гледка. Освен красивата природа на района, децата посетиха и друго село, където се запознаха с местен фермер, който им показа как се отглеждат животните и откъде всъщност идва млякото в магазина. Съвсем в познавателния дух на лагера посетихме и един от най-емблематичните археологически обекти в България. Около 5600 г. пр. Хр. неолитни земеделци от днешна Тракия напускат домовете си, преминават Стара планина и се заселват около солените извори край днешния град Провадия. Правят това заради непреодолимата необходимост от набавяне на жизненоважното за съществуването им вещество, което сега наричаме готварска сол и което поне няколко хилядолетия има ролята и на първите пари. Така новите заселници поставят началото на най-древния солодобивен център в Европа, при това с използвана и до днес технология – изпаряване на солената изворна вода в керамични съдове. Как точно става това – децата от нашия исторически лагер имаха възможност да научат на живо в Солницата в Провадия.

Лагерните вечери край огъня бяха изпълнени с общуване, споделяне на емоции и забавления. Няма как да пропуснем и характера, който се изгражда по време на такъв лагер. Видяхме ярка трансформация на деца, които макар и за няколко дни, болезнено преживяват отделянето от своето семейство. С помощта на своите ръководители и новите си приятели те успяха да покажат, че са способни на самостоятелност, с която изненадаха дори своите родители. Истински герои! Огромен е интересът към новата ни програма за уикенд лагери с възможност за участие и на родители, която скоро ще обявим. Очаквайте!

Цанко Колев

СЪБОРЪТ

„ЗАЕДНО ЗА БЪЛГАРИЯ“

На 12 и 13 август във Фестивалната зона край Исторически парк в с. Неофит Рилски се проведе Вторият събор „Заедно за България“. Това е уникална по рода си среща, която вече има своите редовни посетители, участници и поддръжници

„Заедно за България“ е концентрация на българщина с високи дози родолюбие и човечност. През двата дни на събора се събраха много българи и техни организации от различни кътчета на България, които работят, за да ни има, да знаем кои сме, да останем човеци и достойни българи, за да възродим и да спасим, да направим населените места у нас по-красиви, по-приятни, а България – по-добро място за живеене. Всички те правят това основно на доброволни начала или разчитат на дарения и подкрепа от приятели, семейство, съмишленици. Това не беше среща на бизнеса, който може и също трябва да бъде национално отговорен, а събор на смели и дейни идеалисти и мечтатели, които са свикнали да дават, да споделят, да даряват. Те успяват там, където мнозина се отказват, те са пример за воители на доброто, те вдъхновяват и изпълват

с гордост своите близки, приятели и съседи. Благодарение на такива люде за втора поредна година Исторически парк се превръща в маяк на родолюбието и пазител на българщината. Към този събор се присъединиха над 120 българи,

от над 15 организации от знайни и незнайни кътчета на България, готови да споделят своята мисия със себеподобни и съмишленици. Тук наистина наблегнахме на качеството, не на количеството. Някои от участниците имаха нужда

от помощ, други искаха мисията им да достигне до по-голяма аудитория, трети споделиха своите колебания, опит и планове, като получиха подкрепа, съвет и нови поддръжници. Целта на събора бе да съберем хора, които да изгарят за своята идея, които да вярват на 100% в проекта или услугата, която представят, така както го правим тук, в община Ветрино. Така Исторически парк, бидейки сам по себе си доказателство за силата на организираниите общи усилия, водени от добра и родолюбива кауза, отново показва, че е дом на надеждата и вярата, че заедно можем всичко. На събора участваха българи като Деница Костова с Фондация „Лъки и приятели“, Александър Желев с неговата идея за семейно предприемачество, Даниел Павлов и силата на думите, Росица Гергова, която е родов терапевт, Янко Янков, който ни върна към българския

СЪБОРЪТ

„ЗАЕДНО ЗА БЪЛГАРИЯ“

продължава от стр. 9

корен още преди 5000 години, Христо Ашламинатора и неговите тайни на ашладисването на дървета и хора, Деметра Димитрова и нейното лятно училище в село Студена, учителят Теодосий Теодосиев, Човека без име, който рисува български възрожденци и ги възкресява в живота на децата, Виолета Лалева с нейния театрален състав от гр. Провадия, Галя Георгиева от Доброжънци, Милен Митков с неговата българска просветна дейност, Иво Рахов, който разкри човечността и огромната ценност, която дава доброволчеството на нас самите и на другите, важността да бъдем човечни един към друг, както и много други участници. На събора бяха и Илияна Асенова с ръчно изработени грънци с мотиви от школата в Преслав, Станимир Георгиев с Фондация „Българин“, Светлана Радева с български шевици и Фондация „Въздигане“.

Съборът донесе невероятен заряд както у участниците, така и у посетителите му. Покрай събитието всички имаха възможността да направят

екстремна обиколка до скалните манастири Шашкърите и крепостта „Овеч“, а вечерта да направят вечерна обиколка на Исторически парк и да завършат с вечеринка, където да разговарят с лекторите на събора в разкошния парк и на прохладата край езерото с лилиите.

За атмосферата на събора свидетелства този ключов момент, който разплака Деница от „Лъки и приятели“, когато посетител от публиката, Стамат, дари немалка сума пари, с които тя да покрие висящ дълг на фондацията към кучешки хотел по повод спасяването на малко хъски, простреляно от местен кмет. В

продължение на две години Деница не успяла да погаси въпросния дълг, защото докато е помагала на малкото кученце, макар да е нямала финансовата и физическата възможност да приютава нови домашни любимци, тя не спряла да изпълнява ежедневните си задължения към организацията. Деница е един от многото примери на събора „Заедно за България“ – пример за всеотдайност, за доброта и постоянство. Ако има повече хора като нея и другите участници в събора, които да вложат и наполовина от техните усилия в своята дейност, България ще бъде райското място на Европа

и никой няма да мисли да емигрира в чужбина. За да я има България, такава, прекрасна, каквато всички я бленуваме, всеки един от нас трябва да прояви собственическо отношение, да подходи с чувство на отговорност – първо към себе си и след това към обществото. Истината е съвсем различна от тази, която медиите представят, и от мнението, което се опитват да посеят у хората. Наистина съществуват хора, които искат България да бъде по-красиво място, хора, които да вложат сърцето и душата си в тази благородна мисия дори когато нямат необходимите финанси, дори когато е трудно и срещат силен отпор в лицето на държавната структура и така наречената „законност“. Как знам, че тези хора съществуват? Видях ги със собствените си очи, видяха ги и стотина други българи. Къде ги видяхме? На събора „Заедно за България“ в Исторически парк. Елате и вие и се уверете сами. За мен беше чест да съм част от такова събитие и съм щастлив, че се запознах и стиснах ръка на такива българи. България ще я има!

Румен Катинчаров

• ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК

КОЙТО ТЪРСИ – НАМИРА

Поредното доволно семейство посрещнахме тази седмица в Земята на свободните хора – Неофит Рилски. Десислав живее в Америка и не се е прибирал от 5 години. Тук той е дошъл с майка си, сестра си и нейните две деца. Сестрата на Десислав от 20 години е в Англия, но сподели, че всяка година се прибират поне два пъти, за да видят България. „Ходим по исторически места, държа децата ми да са запознати с българската ни история. Искам да я помнят и да не я забравят. Искам да не попиват само чуждата култура. Нещо уникално сте направили тук, в Исторически парк. България има нужда от такъв обект, който връща спомена за славната ни история“, сподели тя.

Вечерта семейството посрещнаха около огъня в юртеното селище „Наедно“, вечеряха вкусна храна от кухнята майка в Неофит Рилски и нямаха търпение да разберат как се спи в юрта. По-рано през деня разгледаха Исторически парк. Бодри и отпочинали, на следващата сутрин чакаха с нетърпение да започне обиколката им в с. Неофит Рилски. Споделиха за ароматното начало на деня с уникално кафе с парченца роза в Розариума ни. Десислав е присъствал на Събора на предприемачите, който се проведе преди няколко седмици във Фестивалната зона край Парка. Впечатлен от чутото и видяното, решава, че семейството му трябва да види всичко това. За пет седмици престой в България сподели, че доста е попътувал из страната, но се е разочаровал от обезверените хора на повечето места.

След като видяхме една от средновековните къщи на болярската улица в Неофит Рилски, той сподели, че през цялото това време само тук, в Неофит

Рилски, вижда позитивни и усмихнати хора. Средата е важна, заключихме ние. Средата може да ти повлияе продуктивно, да те издигне или да те сгромоляса в безверие и апатия. Позитивният пример заразява, той увлича като пълноводна река. С активни и удовлетворени от труда си хора човек започва да иска и той да гради. „Навсякъде другаде хората сякаш не виждат хубавите промени в България“, сподели той. „Не знам дали защото аз съм в чужбина и отдавна не съм си идвал, но виждам позитивните промени, те са си тук, но в България дори не са ги забелязали за тези 5 години!“, каза той. Впечатлен от света, който изграждаме в Неофит Рилски, Десислав замечта да живее при нас и да допринесе с каквото може. На Събора на предприемачите е разменил полезни контакти и си обещахме, че това няма да е последната ни среща. Струва ни се, че в главата на Десислав започва да се оформя една прекрасна идея, че той търси добра причина да се завърне завинаги в България... А който търси – намира.

Елисавета Вачкова

● ИСТИНСКА ИСТОРИЯ

РАБОТА – МЕЧТА

Казвам се Петър Иванов, на 39 години съм – софиянец, прекарал голяма част от живота си в квартали с име и цифра като Младост 2, Люлин 8, Надежда 4 или с буква и цифра като Зона Б 5 и Б 18, в села, погълнати от милионния град и превърнати в квартали като Драгалевци, Бояна и Манастирски ливади... Тук хиляди, милиони хора са натрупани в кутийки като същински затворници и също като тях са следени от всевиждащото око на Главния упълномощен от властта надзорител – това, което вижда теб, но ти него – не. В големия град средствата за надзор и контрол на гражданите не те оставят да дишаш спокойно. Навсякъде се разхождат полицаи и държавни служители, агенти на разузнавания и служби, следи се всяко устройство, ползвано от човека, всяко превозно средство. Градът е въоръжен до зъби с камери, които бдят денонощно, но ред няма. Всички служби са заети да контролират, но им убягват мръсотията и неподдържаността от страна на хората в града. Контролът им е важен, за да управляват по-лесно стадото. София е и град на крайностите, който започна да губи своя лик, тъй като се развива без цел и посока, без градоустройствен план, без хората да знаят какво да очакват за своето бъдеще и бъдещето на децата си.

Моята дъщеря живее в по-малък град и донякъде се чувствам по-сигурен за нея, но след като обиколих България и видях с очите си как по-малките населени места западат, обезлюдяват се, всеки бяга нанякъде и не се връща, изпитах съмнение към всичко това. Няма работа, няма и живец у хората, а от чужбина малко се връщат да кажат нещо хубаво, повечето са припечелили някой и друг лев, и толкова.

Но ето че по стечение на обстоятелствата, след едно мое посещение в Исторически парк, успях да намеря нов живот, изпълнен със смисъл във варненското село Неофит Рилски. Изпълнен със смисъл, защото тук всички заедно градим населеното място, което се облагородява с всеки изминал ден. За да съществува то в красивия си вид, който всеки може да види, човек остава по нещо от себе си – било труд или друго. Стопанинът не са държавата или общината, а самата общност се грижи и стопанисва, но не в смисъла на съвременния либерализъм, а в смисъла на традиционните свободни български общини – тези, които дори под чужда власт, са съдили по свои закони.

Но образованието тук е световно! Трябва да ти има нещо, за да не взимаш от хубавото на другите култури, да стоиш на едно място и все да чакаш нещо да се случи, без сам да го потърсиш. Тук можем да учим от общността и от успешите хора за предприемачеството и мениджмънта, за личните финанси и за други важни области на живота. На мен лично няма кой да ми върне загубеното време в университета, който е създаден с добра цел, но цялата учебна система остана в ръцете на крайно недоразвили се мозъци с титли за престиж.

Получих много от тази среда и от тази общност и сега на свой ред се почувствах длъжен да се втурна по страната, за да соча идеала на човешкото развитие, който сам припознах. Но нека и не отнемаме на хората жаждата за творчество и те сами да изградят своите места. Важен е примерът.

В тези мои неспирни обиколки имам чувството, че вървя по следите на нашите възрожденци – не заради собствената си значимост, а като разпространител на една идея, която запалва все повече и повече хора. Още ми е трудно да повярвам, че съм толкова чакан гостенин в градовете, които посещавам, за да нося всеки нов брой на вестник „Красиво Ветрино“.

Без да търся оправдание в системата, виждам как преди имах чувството, че не живея, а просто се движа по някаква инерция. Но човек е дарен с автономна воля и може да променя своите възгледи. Прекарах години в четене в свещената за мен Народна библиотека „Св. св. Кирил и Методий“ – дом на 6 милиона книги. Вгледах се в себе си и като че ли успях да се видя отстраня. Когато дойдох в Неофит Рилски, вече бях направил обрат в живота си, но тук намерих среда от съмишленици, широко поле за изява и непознати за мен темпо и мащаб на развитие. Основното правило тук е да работиш за осъществяване на мечтите си. Толкова е просто. И носи радост. Радвам се, че мога и аз ежедневно да мечтая и да работя...

Петър Иванов

СИНЕОКА УСМИВКА

Очарователна синеока усмивка грейва на момичешкото лице, докато подавам ръка, за да се ръкуваме. Запознайте се с Мелания Ситник. Тя е само на 13 г., усмихва се с лазурносини очи и разказва с

удоволствие за себе си и своето преживяване тук.

Живее в България от 3-годишна. Семейството ѝ е от Москва, преди години е дошло на морска почивка, оказало се

климатът подействал добре на всички и особено на децата. На следващата година взели решение да се преместят окончателно... Въпреки че е само на 13 г., Мелания вече има кариера на модел. И това е някак логично, тъй като нейната

майка има агенция и школа за модели. Тя е носител на втора награда в международния конкурс „Мини мис Планета“, проведен неотдавна в хотел „Астория“.

„Исторически парк – това е много красиво място“, казва Мелания. „Още с влизането атмосферата е друга, тя те грабва и човек се чувства по един различен начин, особено при гробниците... Мислех си – днес аз съм тук и разбирам, че преди няколко хиляди години на същото това място може би е ходил тракийски воин, който вече не е жив.“ Мелания иска да разкаже на приятелите си за това чувство и за тази атмосфера. „Бих искала да се събера компания и да отидем в онзи лагер с кръглите къщи – юрти, и после заедно да отидем в Исторически парк. Това ще бъде изключително вълнуващо и нямам търпение да им разкажа.“ Мелания се занимава със спортни танци. Казва, че спортът е калпил характера ѝ и ѝ помага в много житейски ситуации.

Сбогуваме се със синеокото момиче с усмихнати очи и си обещаваме да се видим пак скоро.

повече вдъхновява младото момиче. Ето защо тази година тя реши да не прекарва лятната си ваканция на плажа, в лежане и шляене с приятели, а да дойде в село Неофит Рилски и да работи през лятото в Исторически парк. Още щом идва тук, ѝ прави впечатление, че има възможност сама да избере дейността, с която да се занимава, като пробва различни неща, за да разбере кое ѝ допада. Харесва ѝ, че тук ѝ се дава възможността да се обучава и ако желае, да се развива кариерно. Друго, което ѝ прави впечатление е, че хората не бягат от работата си, а напротив, търсят я и ѝ се радват. Вижда всеки ден въодушевени посетители, което я зарежда изключително много. И най-хубавото е, че има изцяло подкрепата на родителите си, които вярват, че Никол е на най-красивото място, дори наскоро отпразнуваха заедно рождения ѝ ден в Исторически парк.

Пожелаваме ѝ дръзновение и вярваме, че ако продължава в същия дух, рано или късно птичето ще кацне на рамото ѝ и успехът ще я споходи!

Какво е да се чувстваш в свои води?

Представете си какво е да сте на 16 години, но да сте някак различни от хората около вас. Различни в смисъл да не ви интересуват дискотеките, безцелното губене на време и правенето на глупости. Да искате и търсите нещо смислено и стойностно, като например да намерите мястото си в живота, да се развивате, да сте заобиколени от действащи хора и да имате вдъхновение всеки ден.

Може би много често това са хората, които са отритнати от средата, защото се отличават от останалите. Но истината е, че точно те са бъдещите създатели, бъдещите успешни предприемачи, бъдещите успешни певци, художници, архитекти и др.

Никол от Русе е само 16 години, но вече търси средата, в която да се чувства добре и да се развива, както и хората,

от които да се учи. Обичайните забавления на нейните връстници в родното ѝ място далеч не са в ползрението ѝ. Още преди откриването на Исторически парк тя и семейството ѝ посещават Неофитното селище в село Неофит Рилски и разбират за проекта. Харесва им и започват с интерес да следят какво се случва. Така всяка година идват тук на посещение и виждат впечатляващото му развитие, което със сигурност още

● НОВИНИ

С БОКЛУКА – ОТГОВОРНО И НАВРЕМЕ

В община Ветрино наистина се грижим за околната среда. Ние разделяме веднага отпадъка, преди да е започнал да гние, преработваме голяма част от него, а останалата част я предаваме на лицензирани сметища.

Това става главно с помощта на Исторически парк и активните хора от Земята на свободните. Защото сме осъзнали, че грижата за околната среда е грижа за нас, за нашите деца и грижа за България и дори за човечеството.

Образоваността по темата е от ключово значение – колкото повече българи и фирми осъзнаем това, толкова по-бързо ще успеем да изчистим България от боклука и ще се наслаждаваме напълно на рая, който Бог ни е дарил. В буквален и преносен смисъл!

Участници, не наблюдатели

Има много начини едно нещо да се направи. И за да няма упреци после защо е направено или не е направено по определен начин, най-добре е тези, които имат отношение и мнение по въпроса, да запретнат ръкави и да се включат в направата.

Точно така направихме и ние в с. Неофит Рилски. В очакване сме да пристигне новият цветен надпис с името на селото. И докато чакаме, решихме да изградим сами основата за него, като го съобразим със стилистиката и облика

на околната среда. Преобладаващите каменни сгради и мостове съвсем естествено определиха избора на материал. Така нашите средства и усилия ще бъдат възнаградени от удовлетворението, което ще получаваме, гледайки към завършения надпис върху красивата каменна основа. Всеки посетител на село Неофит Рилски ще иска да се снима до него. Трябва по-често да си спомняме, че ние не сме просто наблюдаващи, а главни герои в живота. И по делата си се познаваме.

● НОВИНИ

КАТО НА ГОЛФ, НО НЕ СЪВСЕМ

Винаги когато има туристи в дадено място, обикновено това означава напрежение за живеещите в него. Създава се повече движение и шум и това предизвиква неспокойствие. Тук, в село Неофит Рилски, ние даваме възможност на хората да живеят по-спокойно, като намаляваме постепенно трафика. Така улиците стават по-безопасни, а хората спокойно се придвижват или разхождат.

Една екологична и същевременно удобна форма на придвижване е с голф колички. Вече имаме три и те се радват на огромен интерес. През изминалите събота и неделя посетители си наеха такава количка и се разхождаха с нея в селото до Исторически парк. Гостите споделиха колко щастливи и ентусиазирани са от тази възможност да се придвижват свободно и на въздух. Обикновено, когато сме затворени в колите, не обръщаме внимание на околната среда. По този начин пропускаме красотите, покрай които минаваме. С голф количките за двама се любуваме на красотата около нас и добавяме още нещо вълнуващо и ново, с което ще надградим прекрасните си изживявания тук.

НОВИНИ

Нов тротоар и свежи цветя оформят облика на „ХАНЪТ“

Хотелът „Ханът“ в село Неофит Рилски става все по-завършен. Добавят се последните щрихи, които ще направят това място органична част от стилистиката на Неофит Рилски. Може би малко хора от вас си спомнят как изглеждаше преди – типична запустяла и почти разрушена сграда, която грозеше околната среда. Днес тя е поредното бижу тук. Това отново се осъществи благодарение

на хората от Исторически парк – съзидателите на община Ветрино.

Една обновена сграда има много елементи, които ѝ придават не само завършен вид, но я вписват в околната среда. Ето два от тях – освен свежите цветя, които го красят отвън, около „Ханът“ поставихме и тротоар както на самия му вход, така и отстрани по главната ули-

ца. Освен удобство и красота, това е и с мисъл за безопасността на пешеходците, които вместо да вървят по улицата, могат да ходят по новия тротоар. Около всяка една къща, сграда или парк, които правим тук, ние добавяме и тротоар. Така селото придобива по-красив и удобен вид за всички местни жители и посетителите на Неофит Рилски.

Съвсем скоро предстои откриването на „Ханът“! Това ще бъде новото туптящо сърце в Неофит Рилски – място за срещи, за делник и празник, вашето място.

Вървят последни уточнения...

Очаквайте скоро откриването!

ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК ДАРЯВА ЧУДОТВОРНА ИКОНА ОТ ЗОГРАФСКИЯ Манастир

Черквите винаги са разчитали на благоволение-то на миряните. Добре знаем, че отстояването на вярата е като да браниш собствената си крепост на духа. Тази борба понякога е доста по-трудна от поддържането на местната черква. Ние, от община Ветрино, сме свикнали да се грижим за нашите храмове. Ето защо подготвихме за дарение чудотворна икона от българския православен Зографски манастир в Атон за черква-

та „Св. Архангел Михаил“ в село Неофит Рилски. Иконата е взета от група доброволци от селото, които регулярно посещават манастира там, но не с цел туризъм, а за да го поддържат и да се грижат за него. Това е техният дан на православни християни към тази най-мощна крепост на българския православен дух. Това те правят доброволно и смилено и ние неведнъж сме писали за това. Благоволителните дейности там са

прекрасна възможност за хора, които искат да добият тази вътрешна радост и покой и да са в досег до духовни места и хора. Иконата е внушителна и търсим най-доброто място за нея. Всички миряни и посетители в църквата ще ѝ се радват. Колкото повече хора осъзнаят, че грижата за запазването на вярата е наша, а не на управляващите, толкова по-добре и щастливо ще живеят те.

До края на месец август само и единствено българите ще имат възможност

ДА СЕ СДОБИЯТ СЪС СРЕБЪРНА КЛУБНА КАРТА.

Тя ви дава възможност да посещавате Исторически парк на преференциални цени. Това означава всеки път, при всяко събитие, на всеки фестивал, независимо от инфлация и пазарни условия, да ползвате една и съща цена с огромна отстъпка, която важи за входа на парка, за напитките и храната в заведенията в парка, както и в сувенирния магазин – и всичко това до края на 2029 г. Сребърната клубна карта дава и отстъпка от 10% във всички обекти на Исторически парк в с. Неофит Рилски. Това са последните дни на това суперспециално предложение само за българите. Побързайте!

Вашата СПЕЦИАЛНА СРЕБЪРНА КАРТА ВИ ОЧАКВА!

За повече информация как да получите своята карта и за поръчки – обадете се на 0896 840 615.

СЪЗДАДОХМЕ ТЕЛЕГРАМ КАНАЛ, С КОЙТО ИНФОРМИРАМЕ ЖИТЕЛИТЕ НА ОБЩИНА ВЕТРИНО ЗА ВСИЧКО СЛУЧВАЩО СЕ ТУК. КОЙТО ИМА ИНТЕРЕС ОТ РАЗВИТИЕТО НА ОБЩИНАТА МОЖЕ ДА ГО СЛЕДИ, КАТО СКАНИРА QR КОДА.

ЗА ДА НИ ИМА

Можете да подкрепите свободното независимо издание „Красиво Ветрино“ тук:
BG41BPBI81701075963101
BIC: BPBIBGSF

Пощенска банка Юробанк България АД, Издател: „Блаженство“ ЕООД
БЛАГОДАРИМ ВИ!

Ако сте станали свидетел или знаете със сигурност за злоупотреба или корупция, обадете се на тел. 0889222885

ВАШАТА АНОНИМНОСТ Е АБСОЛЮТНО ГАРАНТИРАНА

Изкупуваме земеделски земи и къщи в района на община Ветрино.
Даваме най-добрите цени на пазара. Телефон за връзка - 0877230884